

สาระสำคัญของกฎหมายพื้นฐานว่าด้วยพลังงานของญี่ปุ่น

สถานะ ๑๗ ม.ค. ๖๐ แก้ไขเวลา ๑๖.๑๐ น.

หมวด	สาระสำคัญ
๑. วัตถุประสงค์	<p>กฎหมายฉบับนี้บัญญัติขึ้น</p> <ul style="list-style-type: none"> * เพื่อให้มีการกำหนดแนวทางพื้นฐาน การแบ่งแยกหน้าที่ของรัฐ และองค์กรส่วนท้องถิ่นให้เกิดความชัดเจน ซึ่งนับเป็นหลักการพื้นฐานในการดำเนินงานด้านการจ่ายพลังงานรูปแบบต่าง ๆ ของประเทศ * เพื่อผลักดัน ส่งเสริมแผนการดำเนินงานด้านการจ่ายพลังงานในระยะยาวครอบคลุมทั้งองค์ภาพ และใช้เป็นแบบแผน โดยจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ และประชาคมเศรษฐกิจโลกอย่างยั่งยืน ด้วยความมั่นคงปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อมของประเทศและโลก
๒. ความมั่นคงทางพลังงาน	<p>กฎหมายฉบับนี้กำหนดให้มีการสร้างความปลอดภัยด้านพลังงาน สร้างความหลากหลายแหล่งพลังงาน และเพิ่มอัตราการจัดหาและพึ่งพาแหล่งพลังงานด้วยตนเอง โดยให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ทางพลังงานโลก เพื่อให้เกิดความมั่นคงทางพลังงานขึ้นในประเทศ</p> <p>ภายใต้กฎหมายฉบับนี้ จำเป็นต้องดำเนินการเพื่อรักษาความมั่นคง และความเชื่อมั่นทางพลังงานที่มีความลำบากในการกักเก็บหรือใช้ทดแทนพลังงานหลัก</p>
๓. การเข้ากันได้กับสิ่งแวดล้อม	<p>กฎหมายฉบับนี้ส่งเสริมและผลักดันการดำเนินงาน เพื่อการเพิ่มประสิทธิภาพในการใช้พลังงานให้เกิดประโยชน์สูงสุด การส่งเสริมให้มีการเปลี่ยนมาใช้พลังงานประเภทอื่น อาทิ พลังงานแสงแดด พลังงานลม นอกเหนือจากพลังงานเชื้อเพลิงจากซากฟอสซิล การส่งเสริมการใช้พลังงานเชื้อเพลิงจากซากฟอสซิลอย่างมีประสิทธิภาพ การส่งเสริมเพื่อยับยั้งและป้องกันการเกิดสภาวะโลกร้อน รวมทั้งการส่งเสริมการจ่ายพลังงานที่คำนึงถึงความปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อมในแต่ละชุมชน และการส่งเสริมการสร้างรูปแบบสังคมรีไซเคิล</p>
๔. การใช้หลักการทางการตลาด	<p>กฎหมายฉบับนี้มีเจตนารมณ์สำคัญในการปฏิรูปโครงสร้างทางด้านเศรษฐกิจด้านการให้บริการพลังงาน โดยจกต้องคำนึงถึงวัตถุประสงค์ของนโยบายพลังงานในหมวด ๒ และหมวด ๓ พร้อมกับดึงความเป็นเอกลักษณ์และความริเริ่มสร้างสรรค์ของผู้ประกอบการด้านพลังงานออกมา และรักษาผลประโยชน์แก่ผู้ใช้พลังงาน</p>
๕. หน้าที่ของรัฐ	<p>กฎหมายฉบับนี้กำหนดให้รัฐจำต้องมีหน้าที่ในการวางทิศทางพื้นฐานในการดำเนินงานด้านพลังงานตามที่บัญญัติไว้ในหมวด ๒ และหมวด ๔ รวมทั้งวางแผนดำเนินงานด้านพลังงานอย่างครอบคลุม</p> <p>นอกจากนี้ เมื่อมีการใช้ประโยชน์จากพลังงานเกิดขึ้น กฎหมายฉบับนี้กำหนดให้รัฐจำต้องมีหน้าที่ในการลดภาระต่อสิ่งแวดล้อมด้วยการใช้วัสดุซึ่งเหมาะสมและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามประเภทของพลังงานที่ใช้</p>
๖. หน้าที่ขององค์กรส่วนท้องถิ่น	<p>กฎหมายฉบับนี้กำหนดให้องค์กรส่วนท้องถิ่นจำต้องมีหน้าที่ในการวางทิศทางพื้นฐาน และวางแผนดำเนินงานด้านพลังงานตามแผนของรัฐโดยสอดคล้องกับสภาพของแต่ละท้องถิ่นนั้น ๆ</p> <p>นอกจากนี้ เมื่อมีการใช้ประโยชน์จากพลังงานเกิดขึ้น กฎหมายฉบับนี้กำหนดให้องค์กรส่วนท้องถิ่นนั้นจำต้องมีหน้าที่ในการลดภาระต่อสิ่งแวดล้อมด้วยการใช้วัสดุซึ่งเหมาะสมและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามประเภทของพลังงานที่ใช้</p>

หมวด	สาระสำคัญ
๗. หน้าที่ของผู้ประกอบการ	เมื่อมีกิจกรรมใดด้านพลังงาน กฎหมายฉบับนี้กำหนดให้ผู้ประกอบการมีหน้าที่ในการใช้ความเป็นเอกลักษณ์และความริเริ่มสร้างสรรค์ของตนเอง และใช้ประโยชน์พลังงานที่คำนึงถึงประสิทธิภาพ ความมั่นคง และความปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อมในชุมชนและโลก รวมทั้ง ต้องร่วมมือกับรัฐและองค์กรส่วนท้องถิ่นในการดำเนินการด้านพลังงาน
๘. ความร่วมมือของพลเมือง	กฎหมายฉบับนี้กำหนดให้พลเมืองญี่ปุ่นจักต้องรู้จักใช้พลังงานอย่างสมเหตุสมผล และมีส่วนร่วมในการใช้พลังงานแนวใหม่
๙. ความร่วมมือระหว่างรัฐกับประชาชน	กฎหมายฉบับนี้กำหนดให้รัฐ องค์กรส่วนท้องถิ่น ผู้ประกอบการให้บริการไฟฟ้า และประชาชน รวมทั้งองค์กรเอกชนที่เกี่ยวข้องจำเป็นต้องเข้าใจในบทบาทหน้าที่ในการดำเนินการด้านพลังงานของตน และต้องให้ความร่วมมือซึ่งกันและกัน
๑๐. มาตรการทางกฎหมาย	กฎหมายฉบับนี้กำหนดให้รัฐจำเป็นต้องออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินนโยบายด้านพลังงาน การกำหนดมาตรการด้านงบประมาณหรือนโยบายการเงินการคลังด้านพลังงาน หรือมาตรการอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง
๑๑. การรายงานต่อรัฐสภา	กฎหมายฉบับนี้กำหนดให้รัฐต้องยื่นรายงานสภาพการณ์การดำเนินงานด้านพลังงานโดยรวมเสนอต่อรัฐสภาประจำปี
๑๒. การวางแผนแม่บทด้านพลังงาน	<p>กฎหมายฉบับนี้กำหนดให้รัฐต้องวางแผนแม่บทด้านพลังงาน โดยแผนแม่บทนั้นต้องกำหนดเนื้อหาดังต่อไปนี้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ทิศทางหลักเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านพลังงาน - นโยบายที่มีแบบแผน การบูรณาการ และการดำเนินการในระยะยาว - การดำเนินนโยบายหรือเทคโนโลยีด้านพลังงานที่พึงได้รับการวิจัยและพัฒนาอย่างจริงจังเพื่อเป็นการผลักดันแผนด้านพลังงานอย่างมีแบบแผน การบูรณาการ และการดำเนินการในระยะยาว <p>นอกจากที่กล่าวไว้ในหมวด ๓ ข้างต้น จำเป็นต้องกำหนดความสำคัญเพื่อเป็นการผลักดันแผนด้านพลังงานอย่างมีแบบแผน การบูรณาการ และการดำเนินการในระยะยาว</p> <ul style="list-style-type: none"> - รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเศรษฐกิจและอุตสาหกรรม ต้องรับฟังความเห็นของหัวหน้าส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง และคณะกรรมการกำกับพลังงาน เพื่อดำเนินการยกร่างแผนแม่บทด้านพลังงาน และให้ที่ประชุมคณะรัฐมนตรีเห็นชอบ เมื่อร่างแผนฯ ได้รับความเห็นชอบจากที่ประชุมคณะรัฐมนตรี ให้ดำเนินการรายงานต่อรัฐสภาและประกาศให้รับทราบโดยทั่วกันโดยเร็ว - รัฐบาลต้องพิจารณาทบทวนแผนแม่บทฯ อย่างน้อยทุก ๓ ปี ตามความจำเป็น โดยพิจารณาจากสภาพการณ์การเปลี่ยนแปลงด้านพลังงาน และตามผลการประเมินประสิทธิภาพการดำเนินงานด้านพลังงาน <p>รัฐบาลจำเป็นต้องกำหนดมาตรการที่เกี่ยวข้องกับนโยบายด้านพลังงาน เพื่อให้สามารถดำเนินการได้อย่างสอดคล้องและราบรื่น รวมทั้งจัดสรรงบประมาณด้านพลังงานเป็นประจำทุกปี</p>

หมวด	สาระสำคัญ
๑๓. การผลักดันความร่วมมือระหว่างประเทศ	กฎหมายฉบับนี้กำหนดให้รัฐจำเป็นต้องกำหนดมาตรการที่เกี่ยวข้องเพื่อผลักดันความร่วมมือด้านพลังงานในระดับองค์กรระหว่างประเทศ การแลกเปลี่ยนนักวิจัยความร่วมมือพัฒนาพลังงานในระดับทวิภาคีและพหุภาคี และอื่น ๆ เพื่อเป็นการรักษาความปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม อาทิ การป้องกันการเกิดสภาวะโลกร้อนที่เกิดจากการใช้พลังงาน และเพื่อการจ่ายพลังงานอย่างยั่งยืนทั่วโลก
๑๔. การเผยแพร่ความรู้เรื่องพลังงานแก่ประชาชน	กฎหมายฉบับนี้กำหนดให้รัฐต้องกำหนดมาตรการที่เกี่ยวข้องในการเผยแพร่ความรู้เรื่องพลังงาน รวมทั้งให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้พลังงานอย่างเหมาะสม โดยคำนึงถึงการใช้ประโยชน์ขององค์กรที่ไม่หวังผลกำไร พร้อมทั้งให้ข้อมูลด้านพลังงานแก่ประชาชนอย่างจริงจัง เพื่อให้ประชาชนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และเห็นความสำคัญต่อพลังงานผ่านช่องทางที่มีอยู่ได้อย่างกว้างขวาง

ที่มา : สมาพันธ์บริษัทผลิตไฟฟ้าแห่งประเทศไทย (๒๕๕๘). *สาระสำคัญของกฎหมายพื้นฐานว่าด้วยพลังงาน.*

แหล่งที่มา : <http://www.fepc.or.jp/nuclear/policy/seisaku/outline/> สืบค้นเมื่อวันที่ ๒๐ ธันวาคม ๒๕๕๙